

A lélek megtapasztalása a feladatai során-----2008.06.30.

2008.06.30.

Az emberi lélek nagyon sok olyan eseményen esik át, amit nem tud a saját maga alkotta gondolataival megmagyarázni, mert a lehetőségei azok korlátozottak abban az értelemben, hogy csak azt tudja a lélek megvalósítani, amit addig az élete során megtapasztalt. A megtapasztalás az nem mindig fizikai értelemben értendő, hanem a léleknek vannak bizonyos területei amik nagyon érzékenyen élnek meg a földi élet eseményeit.

A megélés az nem fizikai értelemben értendő, hanem a léleknek a belső érzései azok, amelyek átalakulnak bizonyos esetek és események után. Ilyen átalakuláson estetek át ti is azon az előadáson, amelyen részt vettetek. (J.J.Hurtak az Énok kulcsai c. előadás.)A lelketek az teljesen átítatódott azzal az érzéssel, ami akkor ott bennetek lejátszódott. Vagyis nem csak lejátszódott, hanem fizikai szinten is megéltétek azt a nagyon is felemelő érzést, amit nagyon kevesen képesek megélni a fizikai testükben.

A lélek az nagyon várja az ilyen és ehhez hasonló eseményeket, mert ezáltal képes arra, hogy tovább lépjen a feladatában, amit lehozott, hogy elvégezzen. Mindig csak addig képes az emberi lélek a feladatát elvégezni, ameddig az ember hajlandó elfogadni olyan inspirációkat, amelyek segítik őt a tovább lépésben. Ebben az esetben pontosan az történt meg veletek, hogy csupán egy távoli ismerősötől kaptál egy telefon hívást, hogy egy előadásra akart téged meghívni. Vagyis csupán csak a léleknek a figyelmességén múlt, hogy felfigyeltél arra a fontos részletre, hogy ráhagyatkoztál a lelkedben lévő útmutatásra.

Az ember nagyon sokszor észre sem veszi az ilyen és ehhez hasonló jelzéseket, amelyeket neki el kellene végeznie. A ti számotokra (te és a férjed) ez az előadás nagyon fontos lépcső volt, mert e nélkül a további feladataitok is akadályokba ütközött volna. Mindig csak egymás után következnek a feladatok és nem lehet egyiket a másik elé hozni, mert az Isteni tervben minden pontosan egymásra épülve lehet csak elvégezni. Így van ez minden fizikai testben élő embernél.

A ti számotokra ez az előadás hozta meg a változást az életetekben, mert csak ezek az események megélése által váltatok képessé arra a feladatra, amit a későbbiekben végeznetek kell. Mindig van segítség a számotokra, nem vagytok elhagyatottak, ha néha azt is érzitek magatokon, a fizikai élet nehézségei miatt. A lelketekben pedig nagyon szépen fejlődtek, tesztitek a hétköznapi élet feladatait és közben pedig azt hisztitek, hogy semmit sem tesztetek, de vannak bizonyos feladatai az embernek, amit meg kell neki tennie a földi élet mindennapi munkálataihoz, hogy a lehető legjobbat tudja az ember minden szempontból kihozni magából. Soha ne legyetek elkeseredettek, hogy nem tudtok a fizikai szinten olyan eseményeket felmutatni, ami kézzel foghatóan is megmutatja, hogy a lelketekben ti már az Isteni utat járjátok. Azok az események is nagyon fontosak az életetekben, amit a mindennapi élet során végeztek el. Ez lehet csak jelentéktelennek látszó feladat is, de annak a lelki értéke lehet, hogy nagyobb, mint amit ti gondoltok.

A fizikai világ az egy nagyon összetett eseményeket tartalmazó sorozat, amit nem lehet csak úgy félvállról venni, hogy nem végzi az ember el lelkiismeretesen, mert minden egyes földi mozzanat az életetek során egy feladat parányi része lehet, ami nagyon fontos a következő feladatsornál.

Mindig arra gondoljatok, hogy semmi sem véletlen az életetek során, bármi is történik is veletek, az fontos a ti számotokra. Minden egyes elem, amit a földi életetekben megéltetek az egy morzsája annak, amit majd egyben fogtok látni, akkor amikor elhagyjátok véglegesen a földi életeteket.

Az élet, amit minden nap meg kell, hogy éljete, az nagyon is hasonló ahhoz, amit minden embernek meg kell, hogy cselekedjen az életében. Vagyis a szeretet megélése, és annak a mindennapi életben való kamatoztatása. Soha semmi sem történik veletek véletlenül, az Isteni kegyelem mindig csak azt hozza elétek, amit nektek meg kell, hogy éljete, hogy a lelketek az tudjon fejlődni. A fejlődés az nem abból áll, hogy saját magatok eldöntitek, hogy ti most valamit elkezdtek tanulni, hogy fejlesszitek az elméteket. Lehet, hogy a hasznotokra fog válni valamikor, de a lényeg az, az hogy ne saját magatok akarjátok a lelketeket fejleszteni különböző praktikákkal, hanem bízzátok azt az Istenre.

Hagyjátok, hogy a lelketeket Ő irányítsa és akkor mindig csak azt fogjátok megcselekedni, amit Ő akar, hogy a lelketeket Magához emelje. Ez nem mindig sikerül, mert az emberi okoskodás által az Isten nagyon nehezen tudja az emberi lelkeket elérni és irányítani, mert az embereket elvakítsa a fizikai életben rejlő nem Istennek tetsző események. Gondolunk itt arra, hogy nagyon sokan inkább azt teszik előtérbe az életükbe, ami nem a lelküket engedi, hogy fejlődjön, hanem inkább az élet örömeit hajszolják.

Nagyon sokszor egyáltalán nem is gondolnak arra, hogy egyszer itt kell hagyniuk mindazt, amit eddig örömmel végeztek. Nem örömteli lesz akkor azoknak az életük a mennyei otthonba, mert a megszerzett kincseik nélkül érkeznek meg. Továbbá a fájdalmaik fogják őket gyötörni, hogy látni fogják, hogy mások milyen boldogok, akik a földi életükben nem azt az életvitelt élték, mint ők, mert azok az égi kincseket magukkal tudták vinni.

„Ne gyűjtsetek földi kincseket, mert azt a moly és rozsdá fogja megemészteni, hanem inkább gyűjtsetek égi kincseket, amelyeket nem rágja moly és nem marja rozsdá.”

„Ahol kincsed ott a szíved is.”

A léleknek nem mindegy, hogy mennyire tudja az életben megélni azokat az eseményeket, amelyeket neki a feladatához össze kell, hogy gyűjtsön, mert minden alkalommal csak egy kicsit képes odébb lépni egy feladatban, de akkor már készülhet a következő eseményre, ha azt sikeresen tudta befejezni. Nem minden alkalommal képes az ember úgy élni az életét, hogy mindig sikeresen tudja azt felmutatni, mert az emberek nagyon nehezen tudnak figyelni az Istenre, vagyis a bennük megszólaló belső hangra, vagy érzésre, vagyis a lelkiismeretükre.

Nagyon sokszor már az emberi lélek teljesen eltávolodott attól az Isteni útmutatástól, amit neki el kellene végeznie a földi élete során. Ebből sokszor csak nagyon nehezen tud valamit az ember felismerni, mert a figyelmét nem az Istenre irányítja, hanem minden egyéb elkápráztatja őt az élete során. Ebből alakulnak ki az életek során az a sok kellemetlen esemény, amit az emberek nem szívesen végeznek el, mert az fájdalmas az ő részükre.

Mindig arra gondoljatok, amikor olyan élethelyzet kerül elébetek, amivel nem tudtok mit kezdeni, vagyis nem látjátok az értelmét sem, akkor arra gondoljatok, hogy valamikor valamelyik előző életekben ezeket az eseményeket helytelenül éltétek meg, vagyis nem az Isteni akaratnak megfelelően hoztátok meg a döntéseiteket.

A ti életekre vetítve pedig a lényege az a fenti előadásnak, hogy nem csak abban az értelemben lettetek egy pár, hogy a feladataitokat együtt végzitek el, hanem a lelki otthonba készülve is együtt lesztek, mert nagyon hasonlóan élitek az életeket. Csak akkor képes a földi ember ezt megélni fizikai testben, ha már eljut odáig a társával kapcsolatban, hogy neki nem csak a fizikai szinten akar társa lenni, hanem a lelki feladatokat is közösen akarják elvégezni. Ez nagyon ritka a földi életben, hogy két ember együtt egymásért élve, haladnak az Isteni útmutatás szerint a földi életükben a fizikai feladataikban és a szellemi feladataikban is.

Ilyen esetben szoktak azok bekövetkezni, hogy nem csak a fizikai élet terheit osztják meg egymás között, hanem a lelki feladataikat is közösen végzik el. Itt gondolunk arra, hogy nem csak neked adatott meg a gyógyítás kegyelme, hanem a párodnak is, valamint a feladatok felosztása is közös, mert a lelkek is egyé vált az életek során. Isten áldása reátok!